

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 149/20
Luxemburg, 3 decembrie 2020

Hotărârea în cauza C-62/19
Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București și alții

Un serviciu care pune în legătură directă, prin intermediul unei aplicații electronice, clienți și șoferi de taxi constituie un serviciu al societății informaționale din moment ce nu reprezintă o parte integrantă dintr-un serviciu global al cărui element principal ar fi o prestație de transport

Star Taxi App SRL, societate cu sediul în București (România), exploatează o aplicație pentru smartphone care pune în legătură directă utilizatorii de servicii de taxi cu șoferii de taxi. Această aplicație permite efectuarea unei căutări care propune o listă de șoferi de taxi disponibili pentru efectuarea unei curse. Astfel, clientul este liber să aleagă un șofer de pe această listă. Societatea menționată nu transmite rezervările șoferilor de taxi și nu stabilește prețul cursei, care este plătită direct șoferului la sfârșitul acesteia.

La 19 decembrie 2017, Consiliul General al Municipiului București a adoptat Hotărârea nr. 626/2017, care a extins obligația de a obține o autorizație prealabilă pentru activitatea denumită de „dispecerat” la persoanele care exploatează aplicații informatice, precum Star Taxi App. Pentru încălcarea acestei reglementări, Star Taxi App a primit o amendă de 4 500 RON (aproximativ 929 de euro).

Apreciind că activitatea sa constituie un serviciu al societății informaționale, căruia nu i se aplică principiul autorizării prealabile, astfel cum prevede Directiva privind comerțul electronic¹, Star Taxi App a sesizat Tribunalul București (România) cu o cerere de anulare a Hotărârii nr. 626/2017.

În acest context, Tribunalul București solicită Curții de Justiție să stabilească dacă un serviciu care constă în punerea în legătură directă, prin intermediul unei aplicații electronice, a clienților și a șoferilor de taxi constituie un serviciu al societății informaționale. În caz afirmativ, acesta solicită Curții să stabilească dacă o reglementare precum Hotărârea nr. 626/2017 este conformă cu dreptul Uniunii².

Prin hotărârea de astăzi, Curtea reține, mai întâi, că serviciul propus de Star Taxi App corespunde definiției „serviciului societății informaționale” din Directiva privind comerțul electronic, întrucât acest serviciu este furnizat în schimbul unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la solicitarea individuală a beneficiarului serviciului. În această privință, este indiferent dacă un astfel de serviciu este prestat cu titlu gratuit persoanei care dorește să efectueze sau efectuează o deplasare urbană, din moment ce ocazionalizează încheierea între prestatorul său și fiecare șofer de

¹ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO 2000, L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

² Și anume, mai precis, articolele 1 și 5 din Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO 2015, L 241, p. 1), articolele 3 și 4 din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO 2000, L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257), articolele 9, 10 și 16 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO 2006, L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50), precum și articolul 56 TFUE.

taxi autorizat a unui contract de prestare de servicii însoțit de plata de către acesta din urmă a unui abonament lunar.

Cu toate acestea, potrivit jurisprudenței³ Curții, un serviciu poate să nu fie considerat că intră în sfera noțiunii de „serviciu al societății informaționale” chiar dacă prezintă caracteristicile cuprinse în definiție. Aceasta este situația în special atunci când serviciul de intermediere respectiv face parte integrantă dintr-un serviciu global al cărui element principal este un serviciu cu altă calificare juridică.

În această privință, Curtea reține că serviciul furnizat de Star Taxi se adaugă unui serviciu de transport în regim de taxi deja existent și organizat. Pe de altă parte, prestatorul nu selecționează șoferii de taxi și nici nu stabilește și nu percepe prețul cursei și, în plus, nici nu exercită un control asupra calității autovehiculelor și a șoferilor lor sau asupra comportamentului acestora. Rezultă că acest serviciu nu poate fi considerat ca făcând parte integrantă dintr-un serviciu global al cărui element principal ar fi o prestație de transport.

În continuare, Curtea apreciază dacă o reglementare precum Hotărârea nr. 626/2017 este conformă cu dreptul Uniunii.

Mai întâi, ea verifică dacă o asemenea hotărâre constituie o reglementare tehnică. Astfel, Directiva „procedură de informare”⁴ prevede că statele membre comunică de îndată Comisiei orice proiect de „reglementare tehnică”. O reglementare națională care afectează un „serviciu al societății informaționale” este calificată drept „reglementare tehnică” dacă vizează în mod specific serviciile societății informaționale și dacă este obligatorie în special pentru prestarea serviciului vizat sau pentru utilizarea sa într-un stat membru sau într-o parte semnificativă a acestuia.

Or, întrucât reglementarea română nu menționează deloc serviciile societății informaționale și vizează în mod nediferențiat toate tipurile de servicii de „dispecerat”, fie că sunt furnizate prin telefon, fie printr-o aplicație informatică, Curtea consideră că ea nu constituie o „reglementare tehnică”. De aici rezultă că obligația de comunicare prealabilă către Comisie a proiectelor de „reglementări tehnice” nu se aplică unei astfel de reglementări.

În continuare, Curtea amintește că Directiva privind comerțul electronic interzice statelor membre să supună accesul la activitatea de prestare de „servicii ale societății informaționale” și exercitarea acesteia unui regim de autorizare prealabilă sau oricărei alte cerințe cu efect echivalent. Totuși, această interdicție nu privește regimurile de autorizare care nu vizează în mod specific și exclusiv „serviciile societății informaționale”, așa cum este cazul Hotărârii nr. 626/2017.

Directiva „servicii”⁵ autorizează statele membre, în anumite condiții, să supună accesul la o activitate de servicii unui asemenea regim. Aceste condiții sunt: caracterul nediscriminatoriu al regimului, justificarea sa printr-un motiv imperativ de interes general și absența unor măsuri mai puțin constrângătoare care permit realizarea aceluiași obiectiv.

În această privință, Curtea consideră că va reveni instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă există motive imperative de interes general care să justifice regimul de autorizare a serviciilor de „dispecerat” taxi. Totuși, un regim de autorizare nu se întemeiază pe criterii justificate de un motiv imperativ de interes general atunci când eliberarea autorizației este subordonată unor cerințe neadaptate din punct de vedere tehnologic la serviciul vizat.

Curtea concluzionează:

³ Hotărârea din 19 decembrie 2019, Airbnb Ireland (C-390/18, punctul 50, a se vedea de asemenea CP 162/19), și Hotărârea din 20 decembrie 2017, Asociación Profesional Elite Taxi (C-434/15, punctele 38-44, a se vedea de asemenea CP 136/17).

⁴ A se vedea nota 2.

⁵ Articolele 9 și 10 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO 2006, L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50).

În primul rând, că **un serviciu care constă în punerea în legătură directă, cu ajutorul unei aplicații electronice, a clienților și a șoferilor de taxi constituie un „serviciu al societății informaționale” atunci când acest serviciu nu este indisociabil legat de serviciul de transport în regim de taxi, astfel încât nu constituie o parte integrantă a acestuia.**

În al doilea rând, că **o reglementare a unei autorități locale care condiționează furnizarea unui „serviciu al societății informaționale” de obținerea unei autorizații prealabile căreia îi sunt deja supuși ceilalți prestatori de servicii de rezervare taxi nu constituie o „reglementare tehnică” în sensul Directivei „procedură de informare”.**

În al treilea rând, că **Directiva privind comerțul electronic nu se opune aplicării, în cazul prestatorului unui „serviciu al societății informaționale”, a unui regim de autorizare aplicabil în prealabil unor prestatori de servicii echivalente economic care nu constituie servicii ale societății informaționale.**

În sfârșit, că **Directiva „servicii” se opune aplicării unui asemenea regim de autorizare, cu excepția cazului în care el este conform cu criteriile stabilite de acest text, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106